

Case dagplejen

Dagplejer Else

4 børn: Peter 2år 5 mdr., Lukas 2 år 6 mdr., Mathias 2 år 5 mdr., Gustav 1 år

Hos Else i dagplejen er der fire børn. Det er tre jævnaldrende drenge, hvoraf denne ene er Mathias, som er ny i gruppen. Mathias kommer fra en vuggestue i en anden kommune. Det fjerde barn er en lille dreng på et år

Nu har Mathias været hos Else i ca.to måneder og det er svært for Else at skabe en god kontakt til ham. Mathias kan bedst lide at holde sig på afstand af de to jævnaldrene drenge. Mathias kan lide at se i en bog og lege med en telefon.

Når Else sætter en fælles leg i gang, står Mathias ved siden af Else og nøjes med at se på, de andre børn tumler, hopper og udfolder sig sammen. Mathias kropssprog er stille, han viser ikke mange følelser.

De to jævnaldrende børn er holdt op med at kontakte Mathias.

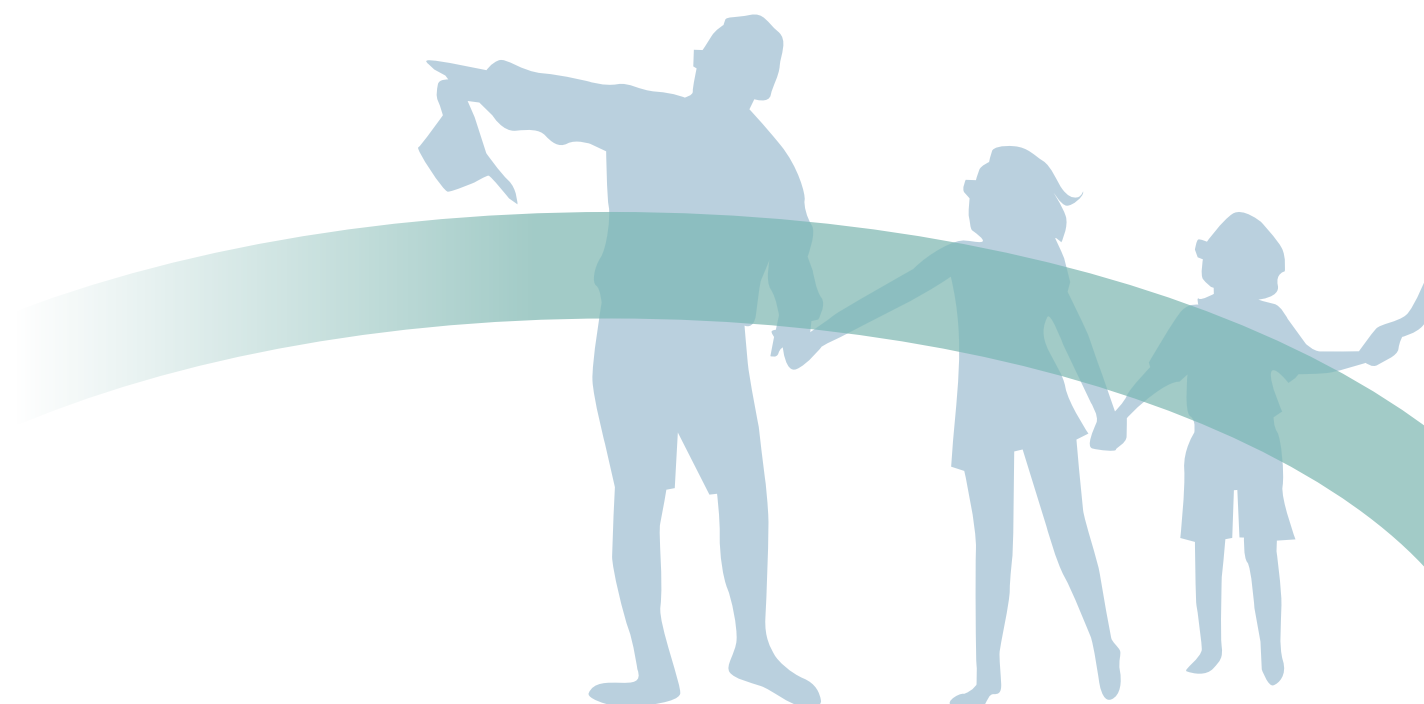
Else beslutter, hun vil have en bedre kontakt med Mathias og i samarbejde med den pædagogiske leder begynder Else at arbejde målrettet med kontakten og med at give Mathias lyst til at være sammen med de andre børn.

Udgangspunktet bliver styrkelse af Mathias sanser, han skal trille på den store bold, kravle op og ned og til slut

have massage på hele kroppen med hårde tryk. Ud over sansemotorisk træning skal Else benævne Mathias, få øje på hans initiativer og smile til ham så meget som muligt. Den sansemotoriske træning skal foregå sammen med de andre børn, og Else skal lægge vægt på turtagning.

Efter en periode med målrettet indsats er der sket en tydelig forandring. Mathias kan lide at deltage i fællesleg med sine venner i dagplejen, han kan kravle i tunnelen efter de andre, altså han kan holde ud at være tæt på andre børn, Mathias bliver kontaktet af de to jævnaldrende, de vil gerne have ham med i legen. Nu høres Mathias latter, Mathias deltager i leg i længere tid. Mathias har liv i øjnene, bruger sit sprog og hans initiativer er blevet tydeligere. Nu er der fællesskab i dagplejegruppen.

1. Giv eksempler på dialog mellem dagplejer og barn/børnene.
2. Giv eksempler på, hvordan dagplejeren kan anerkende barnet.
3. Hvilke andre tiltag kunne Else have taget for at inkludere Mathias.

Case børnehave

Fugle

Blå stue på 20 børn (3-4 årige) er blevet delt i to til samling. De har emne: forår/fugle. Den ene gruppe er på stuen, den anden gruppe er i køkkenet (to voksne og 10 børn). Dem på stuen lytter til fuglesang på cd og tegner og maler solsorte med farveblyanter. Dem i køkkenet laver fuglekugler af fedt og solsikkekerner. Børnene må lave én hver.

En dreng, her kaldt Victor, går væk fra de andre børn, som lytter til fuglesang og går hen og finder noget legetøj. Pædagogen kalder på drengen, der ikke reagerer. Han fortsætter med at lege. Kort efter forlader han stuen ubemærket. Han finder den anden gruppe, som står i køkkenet og er i fuld sving med at presse fuglekuglerne runde. To børn er i gang, mens de andre kigger på og venter.

Victor går hen til køkkenbordet for at kigge/være med. På sin vej skubber han til nogle af de andre børn. Victor stiller sig forrest i køen og pædagogen her lader drengen komme til, så han kan lave en fuglekugle. Da den er færdig giver Victor udtryk for at ville lave endnu en. Pædagogen hjælper ham med det. Drengen forlader efterfølgende gruppen igen.

Reflekterende spørgsmål i forhold til case:

- Ville du forberede børnene på aktiviteterne, og i givet fald hvordan?
- Ville du opdele gruppen? Størrelse/antal/voksne.
- Kommer Victor i en udsat position i nogen af grupperne?
- Er der nogen af de andre børn, der kommer i udsat position i aktiviteterne?
- Kan du tilgodese både individ og fællesskab i aktiviteten/aktiviteterne – og skal du det?
- Hvad lærer Victor om sig selv i situationen? Hvad lærer de andre børn om Victor?
- Ser du andre læringsperspektiver i casen?
- Handler pædagogerne inkluderende/ anerkendende i casen?
- Hvad ville du have gjort?

Case børnehave

Lanterner

En børnegruppe – 5-6 årige - 30 børn og tre voksne har valgt at dele sig. En gruppe tager på tur og den anden (10 børn) skal lave lanterner af appelsiner sammen med én voksen.

Der er god og rolig stemning på stuen. En dreng, her kaldt Søren, er nu færdig med at tage indmaden ud af appelsinen med en ske, og pædagogen har givet ham en tusch, som han skal bruge til at tegne ansigt på appelsinen med. Flere børn har allerede gjort dette. Drengen kæmper med tuschen. Holder den i sin knyttede hånd og prøver at tegne. Det er svært. En anden dreng siger: "prøv at se, hvad han gør!"

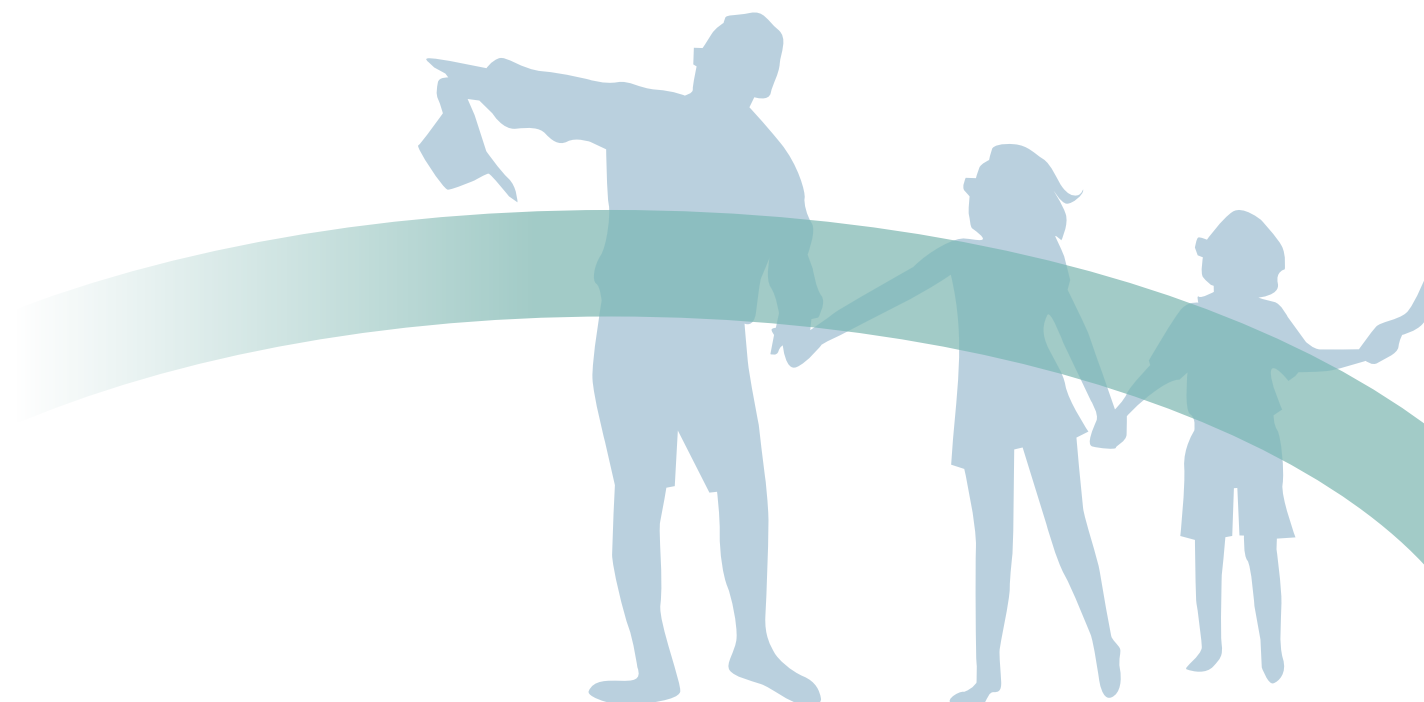
Pædagogen: "Han øver sig. Du øver dig også på noget nogen gange. Alle øver sig på noget – bare forskellige ting. Hvordan skal den se ud?" siger hun henvendt til Søren. Han svarer: "en rund mund, 2 hugtænder, en trekantet næse og ..."

Pædagogen: "Jeg finder lige et stykke papir. Så kan du tegne det – det er nemmere"

Han tegner hurtigt og giver det til pædagogen. Pædagogen skærer nu ansigtet ud i appelsinen, så lanternen kan gøres færdig med snor. Hun holder den op i luften og siger: "Se nu er den færdig." Søren ser på den med et tilfredst smil.

Reflekterende spørgsmål i forhold til case:

- Ville du forberede børnene på aktiviteterne og i givet fald hvordan?
- Hvordan ville du opdele gruppen? Størrelse/ antal/voksne.
- Detaljerne i aktiviteten – kommer Søren i en udsat position i nogen af aktiviteterne?
- Kommer andre børn i en udsat position?
- Hvordan kan du tilgodese både individ og fællesskab i aktiviteten – og skal du det?
- Hvad lærer Søren om sig selv i situationen? Hvad lærer de andre børn om Søren?
- Ser du andre læringsperspektiver i casen?
- Hvilke børn kommer i udsat position i forhold til aktiviteten?
- Handler pædagogen inkluderende/anerkendende i casen?
- Hvad ville du have gjort?

Case – institution

Samling i børnehavens skolegruppe

Kontekst: I børnehaven bruger de pædagogiske redskaber fra antimobbeprogrammet 'fri for mobberi'. Bl.a. laver de aktiviteter med en Bamseven: en lille lilla bamse, som gives til hvert barn, som skal repræsentere tryghed, omsorg og venskab. Børnene har i sidste uge fået en Bamseven hver samt en skotøjsæske, som den kan bo i. I ugen der er gået har de dekoreret deres bamsevens hus, og de har haft bamseven med hjemme i weekenden. I dag, mandag, skal de have samling i skolegruppen, og vise deres bamsevens hus for hinanden.

Børnene sidder i en rundkreds. De er lidt urolige og kigger spændte på hinandens æsker. Pædagogen vælger den ud, som skal begynde med at vise sin æske. "Du må gerne stille dig ind i midten, og vise hvad du har lavet," siger pædagogen. Pædagogen forklarer flere gange børnene, hvordan de skal vende æsken, og dreje sig rundt, så alle kan se.

Da turen kommer til Stine, kigger Stine ned i gulvet, og siger stille, at hun ikke vil vise sin æske. Pædagogen siger, at hun gerne vil hjælpe hende med at vise den. Hun tager Stine i hånden, og hjælper hende op at stå, og prøver at få hende guidet ind i midten af kredsen. Stine gemmer sig bag pædagogen, mens hun rækker æsken frem foran pædagogens ben.

Pædagogen tager fat i æsken, sætter sig ned på hug, og lukker den forsigtig op. Stine står bagved pædagogen, men bevæger sig langsomt hen, så hun næsten står ved siden af pædagogen. Pædagogen fortæller hvad hun ser i æsken og prøver flere gange at få Stine til at sige noget, men Stine gemmer sig fortsat og griner lidt nervøst. Da pædagogen har vist æsken til de andre børn, giver hun den til Stine og går videre til det næste barn i kredsen.

- Hvad er det for et fællesskab, som bliver muligt? Hvad bliver ikke muligt?
- Hvilke muligheder for deltagelse skaber pædagogen og aktiviteten?
- Hvordan kommer barnets behov, motiver, intentioner og vilje til udtryk?
- Kommer Stine i en udsat position i aktiviteten?
- Hvad får børnene mulighed for at lære og erfare om sig selv og hinanden?
- Handler pædagogen inkluderende/ anerkendende i aktiviteten?

Case - vuggestue/dagpleje

Ud at fodre ænder

Kontekst: En pædagog/dagplejer og fire børn er taget på tur ned til en sø, for at fodre ænder: Villads og Niklas på 1,8 år, Signe på 1,6 år, og Lærke på 1,3 år.

Der er et lavt rækværk rundt om søen, som børnene kan stå op ad. I vandet svømmer ænder og måger. Pædagogen siger "rap, rap, rap", og laver mågeskrig. Børnene gør det samme. Pædagogen hjælper vanterne af børnene. Alle får lidt brød i hånden, og pædagogen viser børnene hvordan de skal kaste brødet, mens hun siger "kast".

Niklas kaster brød til ænderne. Villads kaster brød. En mand med en hund går forbi, og børnene vender sig om og kigger efter dem. "Se der er en hund", siger pædagogen. "Den ser sød ud". Villads går efter manden og hunden. Pædagogen går efter Villads, tager ham i hånden og fortæller ham, at han ikke skal gå med hunden. "Du skal blive hos mig", siger hun.

Niklas smager på brødet. Signe falder, brokker sig, og får hjælp til at komme op at stå. Hun finder balancen foran rækværket, og griner højlydt, mens hun ser på ænderne. Brødet knuger hun i sin ene hånd. Pædagogen viser hende, hvordan hun skal kaste brødet til ænderne. Hun bliver stående lige så stille med brødet i hånden, mens hun kigger på ænderne. Imens får Niklas og Villads mere brød, som de kaster. På et tidspunkt slår Niklas Signe og prøver at få fat i brødet i hendes hånd. Hun giver en lille lyd fra sig.

Pædagogen siger til ham, at han ikke skal slå, og giver ham i stedet noget mere brød, som han kan kaste. Lidt efter viser pædagogen børnene, at posen med brød er tom. "Snevej" siger hun, og hælder de sidste krummer ud til ænderne. Pædagogen peger og viser, at der ligger brød på jorden, som de har tabt. "Se I

kan samle det her op og give til ænderne", siger hun. Drengene samler noget af det op og kaster.

"Nu skal vi til at gå videre", siger pædagogen lidt efter. Lukas hopper op i vognen. Villads vil gerne blive og går hen til hegnet og lægger an til at prøve at kravle over. Pædagogen fortæller ham, at han ikke må kravle over hegnet. Én af ænderne kommer hen imod børnene. Signe bliver forskrækket, og vil op i vognen i en fart. Pædagogen hjælper hende op. Villads vil med, og kravler selv op. Lærke står lidt længere henne op ad rækværket, og ser på ænderne. Pædagogen sætter sig ned på hug, og sammen sidder de lidt, og ser på ænderne.

- Hvad er det for et fællesskab, som bliver muligt på turen? Hvad bliver ikke muligt?
- Hvilke muligheder for deltagelse skaber pædagogen og aktiviteten?
- Hvordan kommer børnenes forskellige behov, motiver, intentioner og vilje til udtryk?
- Er der nogle af børnene som kommer i en udsat position i aktiviteten?
- Hvad lærer børnene om sig selv og hinanden?
- Handler pædagogen anerkendende/inkluderende i casen?

